WALT DISNEY'S

Donald Duck

EEN VROLIJK WEEKBLAD

Nr. 38 19 SEPT. 1964

Beste vrienden en vriendinnen

Laatst belde oom Dagobert mij op.
„Dag, neef Donald," zei hij. „Ik wilde je iets vragen. Zou jij wel een karweitje voor mij willen opknappen?"
„Dat ligt eraan wat het is," zei ik voorzichtig. Ik ken die „karweitjes" van oom Dagobert zo langzamerband.
„Er moet een pakje naar Ganzendam gebracht worden. Wil jij dat met jouw auto doen?" — „Hoe groot is dat pakje?" vroeg ik. — „Het is een brandkast, maar het is maar een kleintje, hoor! Doe je het?"
„Nee, oom Dagobert," zei ik flink. „Ik doe 't niet. U kunt het vervoer van die brandkast best betalen en bovendien bent u eigenaar van de Ganzendamse Spoorweg Maatschappij, die dat ding gratis voor u zal meenemen. Over spoorwegen gesproken: ik ben druk in gesprek met een paar spoorwegbouwers die hier vlakbij een lijn willen aanleggen. Ze willen weten wat ik ervan denk." Even was het stil aan de andere kant van de lijn. Toen zei oom Dagobert: „Een spoorweg hier in de buurt, zei je?" — „Ja," zei ik. „Dus u ziet: ik kan onmogelijk naar Ganzendam gaan. Dag oom Dagobert!" en ik verbrak de verbinding. Een halfuurtje later werd er gebeld. Het was oom Dagobert. „Zijn die spoorwegbouwers nog bij jou, Donald?" fluisterde hij in de gang.
„Eh.... ja, die zijn hier," zei ik. „Hoezo?"
„Ik wil hun plannen kopen," zei oom Dagobert. „Als zij een spoorweg hier in de buurt gaan aanleggen, krijgt mijn spoorlijn natuurlijk grote verliezen. Dat kan niet. Daarom wil ik die plannen kopen, om ervoor te zorgen dat ze niet uitgevoerd worden."
„Oh, juist!" Ik kon mijn lachen haast niet houden.
„Nou, gaat u dan maar mee, dan zal ik u de bouwers en hun spoorweg laten zien," en ik bracht hem naar de kamer waar de neefjes op de grond met hun elektrische trein speelden.
„Is dát die spoorweg!?" riep oom Dagobert verbaasd. „Wat een geluk! Oh, wat een geluk! Kom mee, jongens, ik trakteer jullie allemaal op een portie roomijs! Dat kan er nu wel af!"
Reken maar dat we gesmuld hebben

Oom Donald

Onze prijsvraag Nr. 38

Hier staan vijf bekende gezegden, maar in iedere zin is een woord weggelaten. Die ontbrekende woorden moet je proberen te vinden. De punten geven aan uit hoeveel letters elk woord bestaat. Heb je alle woorden ingevuld, dan schrijf je de letters, die op de onderstreepte punten zijn gekomen, van boven naar beneden gaande, achter elkaar op. Je krijgt dan de naam van een dier. Schrijf deze naam op een briefkaart en stuur die voor 24 september aan **Donald Duck**, Postbus 792, Amsterdam.
Vergeet niet je naam en adres te vermelden en zet in de linkerbovenhoek van de kaart „oplossing 38". Veel succes!

PRIJZEN

Eerste prijs: een horloge; tweede prijs: jongens' bouwdoos; meisjes: weefdoos; 10 derde prijzen: een badmintonspel; 20 vierde prijzen: een bal.

Opletten allemaal

1e prijs: horloge: Freddy Molenberg, Hanzelaan 139, **Kampen;**
2e prijs: weefdoos: H. Visser, Sijlspaed 18, **Workum;**
3e prijs: badmintonspel: R. en S. Janssen, **Breezand;** L. en Y. Engels, **Nw. Pekela (Gr.);** J. en W. Vercouteren, **Terneuzen;** J. Hogeveen, **Hager-Smilde (Dr.);** R. v. Alphen, **Rijterdam;** I. v. d. Bosch, **Drunen (N.B.);** A. Maertens, **Esen (W.-Vl.)-België;** G. v. Rijt, **Kloosterzande;** D. Balk, **Cathen (Utr.);** P. Platvoet, **Den Burg - Texel.**
Bal: H. en R. de Wit, **Garredijk (Fr.);** G. Boonen, **Buggenum (L.);** R. Broer, **Zulphen;** H. d. Jong, **Boerakker (Gr.);** Fr. Eijsker, **Amsterdam;** N. Wessels, **Hengeveen;** H. Pompe, **IJsselstein;** M. Taat, **Den Haag;** A. Sweetlove, **Diksmuide - België;** T. Slagt, **Edam;** A. Zijtveld, **Alphen a/d Rijn;** M. v. d. Molen, **Lekkum (Fr.);** Fr. Delleman, **Elst (O.-B.);** S. v. d. Hiele, **West - Souburg (Zld.);** D. Lanting, **Borger (Dr.);** E. Vahl, **IJsselmuiden;** Tr. v. d. Plaat, **Deil (Gld.);** M. Lagendijk, **Oudenhoorn (Z.H.);** L. Simon, **Baardwijk (N.B.);** J. Bambacht, **Hellanw (Gld.).**
De oplossing van prijsvraag nr. 36 luidde: PEER.

OOM DONALDS BRIEVEN-BUS

Katja Maas, Dordrecht. Ben je over gegaan, Katja? Ik hoop het voor je. Het verhaal: „De Naamloze Vallei" wordt echt speciaal voor DONALD DUCK geschreven. Doe je de groeten aan Willemjan? Dag Katja!
Geertje Masselink, Utrecht. Bedankt voor de mooie tekening, Geertje! Ik geloof graag dat jij een negen voor tekenen op je rapport hebt. Waren je andere cijfers ook zo goed? Walt Disney woont in Californië. Als je het hele adres wilt weten, moet je me nog maar eens schrijven. Dag, Geertje!
Alie Broers, Langelille. Heb je een fijne vakantie gehad? Jij leert vast heel goed koken, hè? Ik zou best eens bij je willen komen eten! Dag, Alie!
Afke en Hilleke de Jong, Castricum, kun je al goed fietsen, Afke? Jullie doen het verkeersspel zeker vaak samen, hè? Ik verheug me op die langere brief, Hilleke. Daag!
Annemie Boudewijn, Helmond. Als ik het goed begrijp, zit je nu dus op de ulo. Ik hoop dat je 't daar fijn vindt. Schrijf je me dat nog eens? Doe de groeten van me aan je zusje Ria!

Ik vind het altijd erg gezellig am brieven van jullie te krijgen. Mijn adres is: DONALD DUCK, Postbus 792, Amsterdam. Vergeet niet duidelijk je naam en adres op de envelop te zetten en in de linkerbovenhoek: OOM DONALDS BRIEVENBUS.

ONS ZIEKENLIJSTJE

Clementine Rossen is 8 jaar en moet nog een hele tijd in het sanatorium blijven. Ze spaart sigarebandjes, sufkerzakjes en filmsterren. Haar adres is: Kinderpaviljoen, San. Dekkerswald, Groesbeek.
Foeke de Vries is 10 jaar en moet heel lang rust houden. Sturen jullie hem eens een briefje? Zijn adres is: Larensteinselaan 25, Velp.
Fre Kalkhoven is 12 jaar en ligt al een poosje in het ziekenhuis. Wie stuurt haar eens een brief of kaart? Haar adres is: Gooi's Kinderziekenhuis, Zaal M4, Hulzen.
Gerty Hupkes is 9 jaar en moet nog een tijd in het ziekenhuis blijven. Ze houdt erg van dierenkaarten. Haar adres is: De Lichtenberg, Kinderafd. 5e etage, Amersfoort.
Hennie van Eeuwijk is 14 jaar en ligt al een poosje in een sanatorium. Ze spaart postzegels en kaarten van filmsterren. Haar adres is: San. Maria-oord, Theresiapaviljoen, Hal 1, Rosmalen.
Nick Grandiek, Koog a/d Zaan en **Enrien de Zwaan,** Den Haag, bedanken alle kinderen van wie ze 'n brief of kaart hebben gekregen, heel hartelijk.

WALT DISNEY
Mickey Mouse
Terwijl de plezierboot hier in Hooizand stil ligt voor reparaties en om nieuwe voorraden in te nemen voor de rest van de reis, kunnen wij net zo goed een beetje rondlopen en het ploatsje eens bekijken!
Zei je dat het hier Haoizand heet?
Ja! Hoezo?
Ik geloof dat ik hier nog familie heb wonen! Eens kijken . . . hij heette Gerrit Goofeloor!
Waorom goan we hem niet eens opzoeken?
Ik weet niet of hij hier nog woont! We zullen het even aan iemand moeten vragen!
BROODJES
Neem me niet kwalijk! Wij zoeken een zekere Gerrit Goofeloor!
De hele stad zoekt 'em . . . vaorol de sheriff!
N-neem me niet kwalijk, ik begrijp het niet goed! Waorom zoekt de sheriff hem?
Hij heeft zich schuldig gemookt aon diefstol, daorom!

Diefstal? D-dat kan ik niet geloven! Oom Gerrit zou zoiets nooit doen! Oh, nee, oom Gerrit niet!
Oh, u bent familie van hem?
Dat kun je toch wel zien!

Plak een boord aan zijn gezicht en geef hem een pond of vijftig erbij, en je hebt Gerrit Goofelaar!
Oef!
Alle gebarsten biervaten, je hebt gelijk!
DREUN!

Hé, misschien IS hij Gerrit Goofeloor wel. Hij kon geschoren en mager geworden zijn!
Doe niet zo gek! Ik ben eerste machinist op de pjezierboot die aan de steiger ligt en Goofy is mijn assistent! We kunnen het bewijzen!

Goofelaar zou niet zo'n sufferd zijn! Hij is misschien wat verstraaid, maar dom is hij echt niet!
Wilt u ons eens wat meer over die diefstol vertellen?

Gaafeloor heeft een veerdienst met een kleine houten schuit over de Modderkreek, waar het niet diep genoeg is voor een echte veerboot. Hij brengt voorraden voedsel en zo naar een nederzetting aan het eind van de kreek! Nou, vorige week zou hij een lading bontvellen en geld mee terug brengen, maar hij is nooit op komer dagen!
Wat is er dan gebeurd?

Nou, zijn schuit hebben ze bij de rivier gevonden, maar zonder Gaafeloor, bontvellen of geld!
Misschien is hem wel iets overkomen! Hij kan wel door rovers zijn overvallen!

Ravers? Bestaat niet! Twintig jaar geleden is de laatste rover uit deze streek verdwenen, en sinds die dag hebben we hier nooit meer een raver gezien! Nee, wij denken dat Goofelaar voor de verleiding bezweken is en er met de buit vandoor is gegaan!

Kijk eens hier, meneer, wij Goofen mogen dan dom en verstrooid zijn, maar we zijn geen rovers, verstaat u?
Goed, goed! Bedaar een beetje!
Kalm aan, Goofy!
Ik kan alleen maar zeggen dat we er anders over zullen denken als Goofelaar weer opduikt met het bont en het geld!
Hmpm!
Er is een grote kans dat hij weer op komt dagen! Misschien heeft hij een ongeluk gehad of zo! Laten we nog maar wat rondkijken hier!
HOTEL
Za'n onbeschoomde vlegel!
Loer, ik heb een pionnetje!
Wat? Vertel me niet dat het weer een van die schitterende ideeën van jou is om snel rijk te worden!
LOER & DRAAIER BOTENVERHUUR
ROEI-BOTEN
KANO'S
VLOTJES
ZEIL-SCHEPEN
Je weet dat die ouwe Goofeloor vermist wordt met zijn hele vrachtje? Nou, er is zojuist met die plezierboot een familielid van hem aangekomen, en met een paar kleine veranderingen lijkt hij sprekend op Goofeloor! Mijn plan is . . .
Kort daarna . .
Nou, dat is dan zeker de grens van Haalzondi Tjonge, wat een enorme wereldstad is me dat!
HELLUP!
Knor?
Haar eens!
MODDER DORP 10 KM
Er zit door bij die kreek iemand in moeilijkheden!
Misschien zijn ze er in gevallen!
HELLUP!

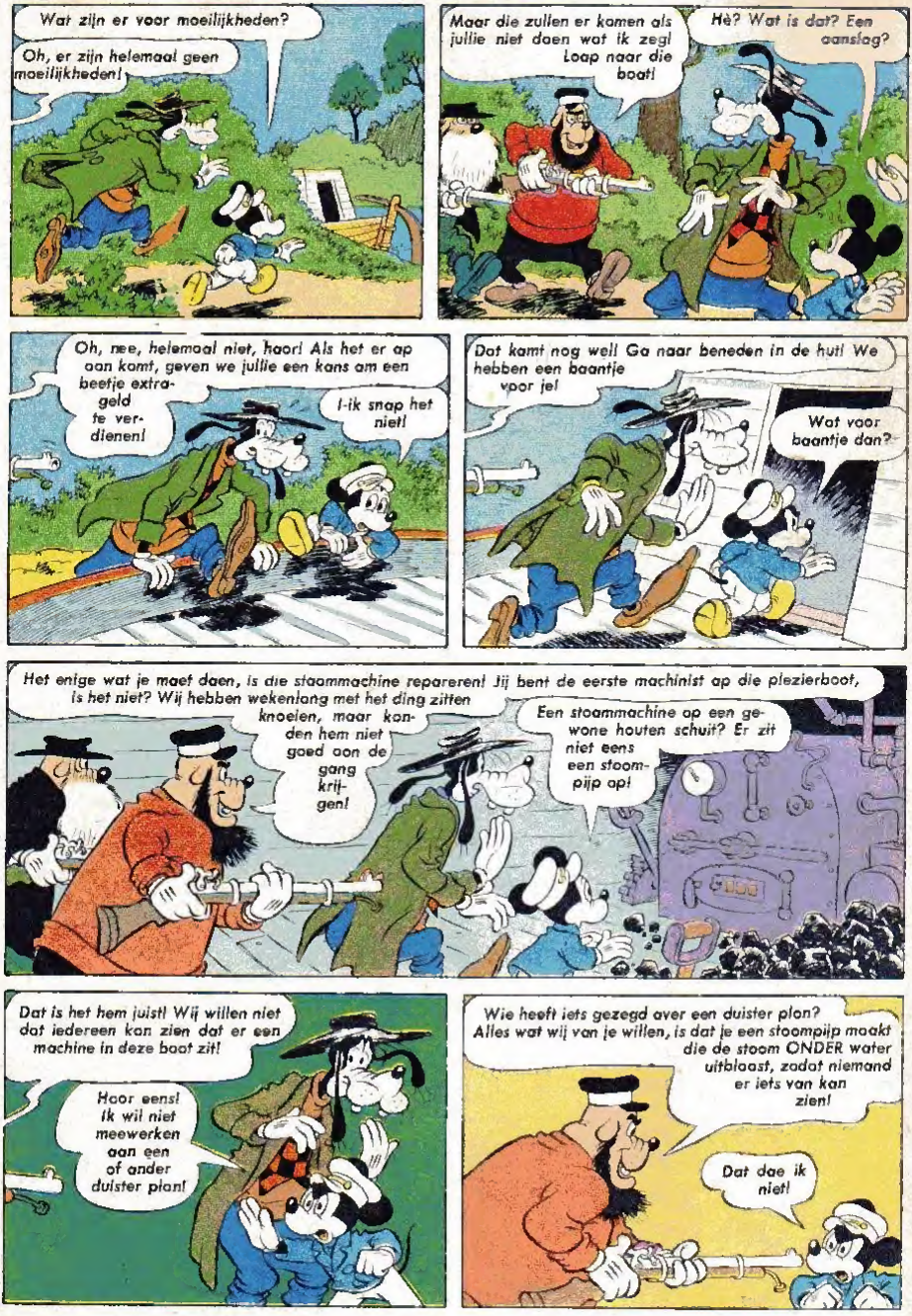
Wat zijn er voor moeilijkheden?
Oh, er zijn helemaal geen moeilijkheden!
Maar die zullen er komen als jullie niet doen wat ik zegl Loop naar die boot!
Hè? Wat is dat? Een aanslag?
Oh, nee, helemaal niet, hoor! Als het er op aan komt, geven we jullie een kans om een beetje extra-geld te verdienen!
I-ik snap het niet!
Dat komt nog wel! Ga naar beneden in de hut! We hebben een baantje voor je!
Wat voor baantje dan?
Het enige wat je moet doen, is die stoommachine repareren! Jij bent de eerste machinist op die plezierboot, is het niet? Wij hebben wekenlang met het ding zitten knoeien, maar konden hem niet goed aan de gang krijgen!
Een stoommachine op een gewone houten schuit? Er zit niet eens een stoompijp op!
Dat is het hem juist! Wij willen niet dat iedereen kan zien dat er een machine in deze boat zit!
Hoor eens! Ik wil niet meewerken aan een of ander duister plan!
Wie heeft iets gezegd over een duister plan? Alles wat wij van je willen, is dat je een stoompijp maakt die de stoom ONDER water uitblaast, zodat niemand er iets van kan zien!
Dat doe ik niet!

Oh, ja, dat dae je wel! Je vriendje hier is wat magertjes uitgevallen, maar dat zullen de krokadillen vast niet erg vinden!
SLIK!
Goed dan! Wees maar gerust! Ik doe het all Waar ligt het gereedschap?
Een poosje later . . .
Nau, ik heb een uitlaatpijp ander de baat gemaakt! Ik heb er een ventiel in gemaakt, zodat er geen water in de pijp kan lopen als er geen staam uitblaast!
Schitterend! Je bent een genie!
Bedankt voor het camplimentl Nau kunnen we zeker wel weer weggaan?
Nag niet! We maeten nag een proef-vaart met de schuit maken!
JIJ DAAR! Vlug een beetje! Stoak de ketel op met die speciale kalen die we aon de benedenloap van de rivier in Sliphaven hebben gekocht! Daar komt bijna geen rook van!
Ja, meneer!
Even later . . .
Het werkt prachtig! Geen spoortje rook! Ik denk dat we nu zaken kunnen gaan daen. Sluit de machine af, dan laten we ons terug drijven naar de stad!
Mag ik vragen wat voor zaken u gaat doen?
Nau, gewaan, zaken! Zaken waarmee je geld kunt verdienen! Maar hau nau op met al die vragen! We hebben wel iets anders te daen!
Wat bij-voarbeeld?
?
We gaan bijvoarbeeld van jauw vriend hier een maaie dubbelganger van Gerrit Goafelaar maken! Met een kussen en een valse baard kamen we al een heel eind in de ooede richting!
Maor waaram?

We gaan vanmiddag een gemaskerd bal houden in de stadsspaarbank! Het wordt een enorm feest!
Een feest! Dat is leuk!
Niet voor de spaarbank! Jullie gaan die bank beraven! Waar af niet?

Goed geraden! Bind onze machinist vast, Draaier, terwijl ik onze magere vriend hier een paar pondjes erbij bezorg!
Kom! In orde!

Even later . . .
Hier! Het begint al wat te lijken! Nou deze jas en die valse baard nog, en je bent precies Goofelaar!
W-waarom moet dat nou allemaal?

Dat zal ik je vertellen! Ze gaan de spaarbank beraven en ze zullen er wel voor zorgen dat iemand jou ziet! Dan zal iedereen denken dat jouw vermiste aam er achter zit! Zo is het toch?

Alweer goed geraden! Je bent een pienter kereltje! Goofelaar, jij gaat met mij mee! Draaier, hou de machine onder stoom! We zijn zo terug!
Wat moet ik doen?

Zet eerst de kraag op zodat hij je gezicht een beetje bedekt en hou je mond stijf dicht . . . En doe wat je gezegd wordt, als je tenminste wilt dat je vriend niets overkomt!
(Slik!) In orde!

Even later . . .
HAAIZAND SPAARBANK
We kamen net op een goed moment bij de bank, want het is etenstijd! Er is haast geen kip op straat te zien!

Doe die zakdoek voor je gezicht en denk eraan, je zegt geen woord! Goed begrepen?
Ja . . eh, . . nee . . eh, ja, meneer!

Na enige tijd . .
Het ging gesmeerd, jongens! ik heb de hele bank leeggeroofd! Het was zo gebeurd! Maar ik heb me één keer vergist en Goofelaar gezegd! Haha!
Heel goed! Nu denken ze dat Goofelaar 't heeft gedaan!
WATER
BONK!
Er zit genoeg geld in die zak voor ons am een jaar lang ruim van te leven! Nu kunnen we deze stad verlaten en het hagerap gaan zoeken! Jij, daar, start de machine, dan varen we de grote rivier op! Op naar een rijk lui leventje!
Wat gebeurt er met ons?
Jij bent toch eerste machinist op die plezierboot? De rijke eigenaar daarvan zal wel een aardig sammetje willen betalen am za'n knappe kerel als jij bent terug te krijgen!
Daar zau ik maar niet op rekenen!
Ik kan het altijd proberen! Intussen haef je niet met je handjes aver elkaar te gaan zitten, want je kunt je kastje verdienen door deze machine aan de gang te houden! Met deze boot kunnen we vlug wegkamen!
Dat dacht je maar!
Niemand zal vermoeden dat dit wrakke aude schuitje de snelste baat ap de hele rivier is! Ha, ha!
We varen langs de stad en als je dan de machine op volle kracht laat draaien, gaan we naar Kabbelstad en brengen daar oak een bezaekje aan de bank, en dan zullen we er wel weer voor zargen dat ze Goofelaar gaan verdenken!
Oh, ja?
Een tijdje later . . .
We zijn over een half uur in Kabbelstad! We hebben het voordeel dat de rivier zich daar vertakt in allerlei kleine kanaaltjes! Je kunt daar gemakkelijk de weg kwijtraken en we zullen dan oak niet veel moeite hebben met mogelijke achtervolgers! . . . Hoe gaat het met de machine?
Hij draait op volle toeren!

Goed zo! Hou deze snelheid dan aan!
Ik weet niet of dat wel kan! De druk wordt te hoog! De wijzer slaat te ver door!
Nau, zet de veiligheidsklep dan open!
Wel alle roeispanen! Ik heb stomweg vergeten om hem aan te sluiten!
HISS!
ZWOESJ!
Doof het vuur dan! Zet hem af! DOE IETS!
Wel, wel! Het is al te laat! Hij kan ieder moment uit elkaar barsten! U kunt beter het schip verlaten!
PIEP!
HISSSs!
ZWOESJ!
Ik dacht dat je een GOEDE eerste machinist was!
Ach, we maken allemaal wel eens een foutje!
Het water in, Draaier! De machine staat op springen! Vlug, spring eraf!
Hè?
PLENS! PLONS!
Kom mee, Micky! Weg wezen!
Waarom heb je toch zo'n haast, Gaafy? Ik hoef alleen maar deze knop om te draaien en de veiligheidsklep wordt in werking gesteld!
Alsjeblieft! Hij kan nu zoveel stoom afblazen als hij maar wil!
ZWOESJ!
Hé, jongens, willen jullie sams mee varen naar Haaizand? Mag gerust haar! Het is een heel eind zwemmen!

Wees welkom aan boord, heren! Haal een flink stuk touw, Goofy, dan binden we ze vast!
Hé daar, kan ik meevaren naar Haaizand?
H-hé, kijk nou eens, dat lijkt aam Gerrit Goofelaar wel!
Ik zit hier al 'n week te wachten of er een boot langs komt!
Even later . . .
Ik kwam in een storm terecht en ik was bang dat ik zou zinken, en dus heb ik die bontvellen aan land gebracht om de storm in een grot af te wachten! De enige moeilijkheid was dat ik vergat mijn boot vast te binden!
En die boot dreef af!
Jal Ik heb drie dagen lang in de moerassen rondgedwaald, tot ik hier bij de rivier uit kwam!
En iedereen dacht dat u er met het bont vandaar was gegaan!
Nou, nu zal dat alle maal wel opgehelderd worden als we weer in Haaizand zijn!
Hé, kijk daar eens! De boot staat in brand!
Oh, ik denk niet dat de bóót in brand staat of zelfs maar stoam afblaast...
Dat doet de BEMANNING! En ze zullen er wel een goede reden voor hebben . .
SSSSS!
Jij en je geweldige ideeën am snel rijk te worden! Zo gaat het nou altijd! Wat hebben we nóu bereikt?

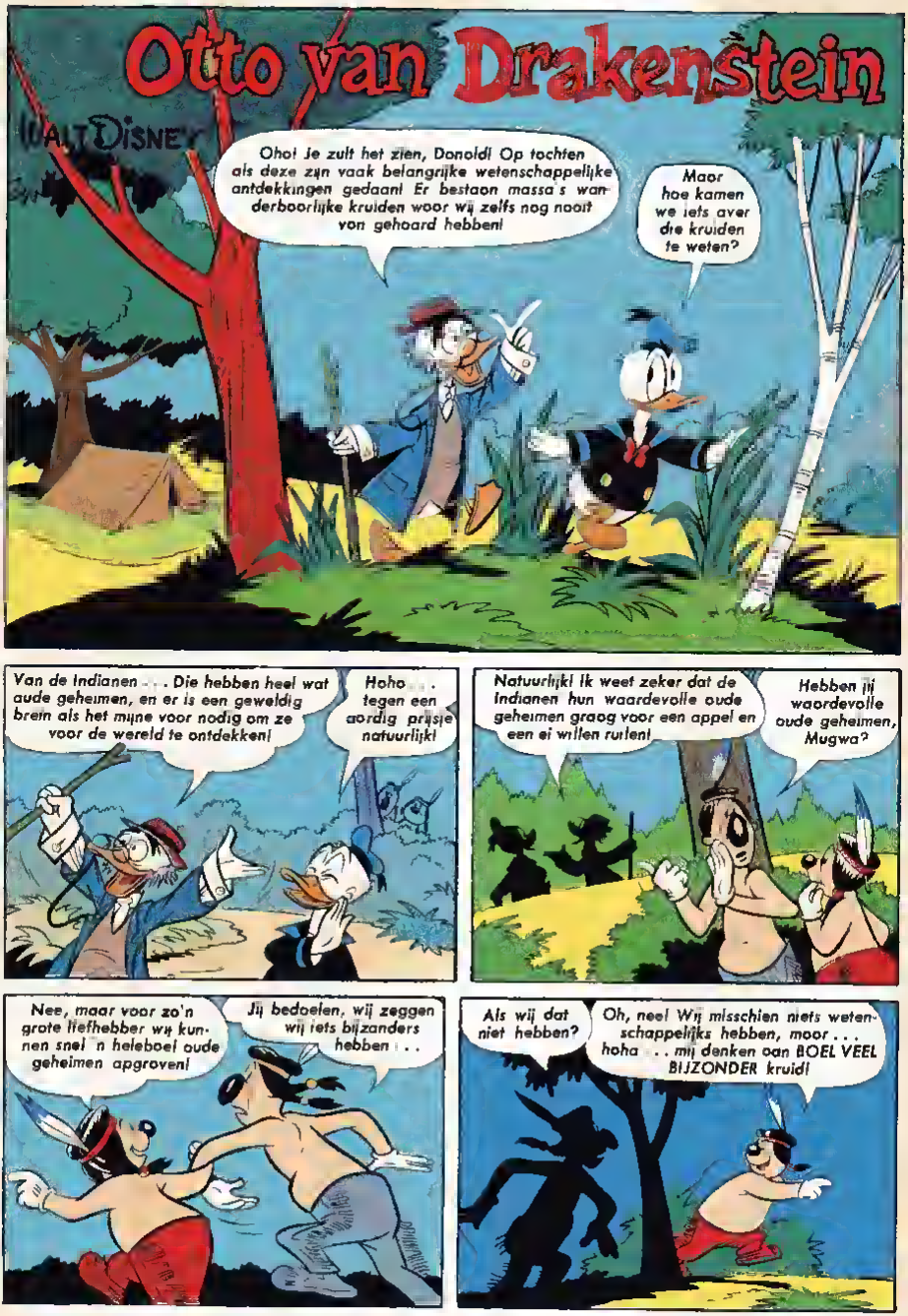
Otto van Drakenstein
WALT DISNEY
Ohot Je zult het zien, Donoldl Op tochten als deze zyn vaak belangrijke wetenschappelijke antdekkingen gedaanl Er bestaon massa's wanderboorlijke kruiden woor wij zelfs nog nooit von gehoard hebbenl
Maor hoe kamen we iets aver dte kruiden te weten?
Van de Indianen . . . Die hebben heel wat aude geheimen, en er is een geweldig brein als het myne voor nodig om ze voor de wereld te ontdekkenl
Hoho . . . tegen een aordig prysje natuurlijk!
Natuurlijk! Ik weet zeker dat de Indianen hun waardevolle oude geheimen graog voor een appel en een ei willen rutenl
Hebben jij waordevolle oude geheimen, Mugwa?
Nee, maar voor zo'n grote liefhebber wy kunnen snel 'n heleboel oude geheimen apgroven!
Jij bedoelen, wij zeggen wij iets bijzanders hebben . . .
Als wij dat niet hebben?
Oh, neel Wij misschien niets wetenschappelijks hebben, moor . . . hoha . . . mij denken aon BOEL VEEL BIJZONDER kruid!

En kort daarna . . .
Ottol Kijk! Die Indianen zijn iets bijzonders aan het koken!
Aha! Het een of ander kruidendrankje. Blijf jij hier, Donald, totdat we zeker weten dat ze ons vriendelijk gezind zijn!
Oef! Mij groot opperhoofd uit. . .
Uit wetenschappelijke wereld van bleekgezichten! Jij Mugwa niets vertellen! Mij alles weten!
Jij komen zoeken naar wonderbaarlijke kruiden waar Indianen alleen van weten!
(Aaaah!) Kunt u gedachten lezen?
Haha! Gewoan verstandig na eten van kruidensoep!
Jij weten, het maken Indianen heel slim in hoofd!
Alleen maar door die kruidensoep! Ongelooflijk!
Eh-m . . Jij hebben vriend, hij zitten verstopt! Jij zien hoe slim wij door soep worden!
Oh! U moet me iets van dat kruid verkopen! Zeg maar haeveel u ervoor wilt hebben!
Dit alles voor vijf gulden, Donald! Het is bijna taverkruid! Het is wel honderd gulden per ons waard!
Laten we gauw 'n vuurtje maken!
En zo'n pot met wondersoep koken!
Wat? Vijf gulden voor . . . ? Jij kunnen bleekgezichten er niet zo tussen nemen!
Maar, wij alleen maar zeggen zij er wijzer van worden!

En jij moeten toegeven dat zal gebeuren!
Oef! Jo! Het zullen wel helpen . . . op DIE manier!

Terug naar de wetenschap
Misschien zit er iets in deze kruiden waardoor je veel helder der gaat denken!
Mmm . . Dat ruikt gaed! Een beetje kruidering!

Wocht! Verbrand je tong met! Het zal gauw genoeg afkaelen!
Mijn hersencellen kunnen wel wat gebruiken! Hae gauwer, hae beter!

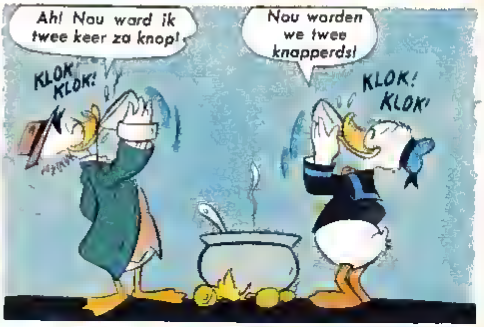
Ah! Nou ward ik twee keer za knop!
KLOK KLOK!
Nou worden we twee knapperds!
KLOK! KLOK!

Ah! Zei je dat het afgekaeld was?
Ik . . . ik ken die smaok . . . Het is . . .

PEPER! HET IS HEET!

Oei! Ik . . . Ik sto in brand! Water! Water! Waar is water!? . . .
VOORZICHTIG MET VUUR BRANDGEVAAR
Ik kaok! Ik bak! Ik ben al gebraden!

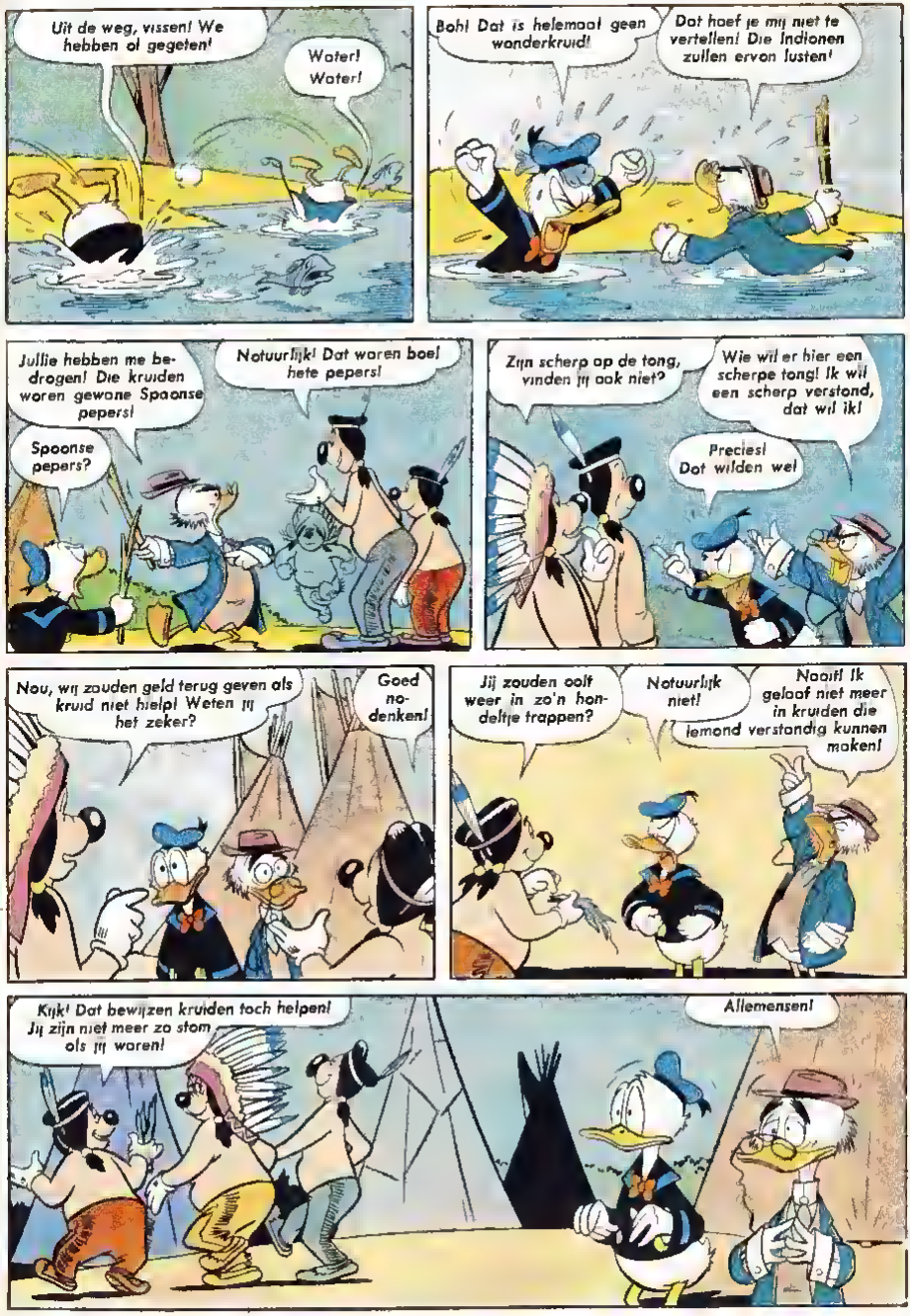
Uit de weg, vissen! We hebben al gegeten!
Water! Water!
Bah! Dat is helemaal geen wonderkruid!
Dat hoef je mij niet te vertellen! Die Indianen zullen ervan lusten!
Jullie hebben me bedrogen! Die kruiden waren gewone Spaanse pepers!
Natuurlijk! Dat waren boel hete pepers!
Spaanse pepers?
Zijn scherp op de tong, vinden jij ook niet?
Wie wil er hier een scherpe tong! Ik wil een scherp verstand, dat wil ik!
Precies! Dat wilden wel
Nou, wij zouden geld terug geven als kruid niet hielp! Weten jij het zeker?
Goed nodenken!
Jij zouden ooit weer in zo'n handeltje trappen?
Natuurlijk niet!
Nooit! Ik geloof niet meer in kruiden die iemand verstandig kunnen maken!
Kijk! Dat bewijzen kruiden toch helpen! Jij zijn niet meer zo stom als jij waren!
Allemensen!

In het onbekende poolland Roomijzië, waar Pipo en zijn gezin zijn terechtgekomen omdat ze hielpen een weggespoelde ijsprins terug te bezorgen, hearsen grote moeilijkheden. In de baai van dat koude land spuit iedar kwartier een heetwaterfontein omhoog, waardoor telkens een stuk van de ijskade af smelt! Als de warme stoom over hun huizen waait, rillen de inwoners van de hitte, want Raomijzen zijn geboren koukleumen. De pareldieven Snuf en Snuitje hebben ook de baai betrokt, want ze willen arachter komen waar prins Broesnof zijn rykdom aan parels vandaan haalt!

12. DE STOP-TOREN!

K-ijk n-nou eens, Snuitje," stamelt Snuf, „die Roomijzen g-gaan een eindje roeien met dat schepnet! K-Kijk nu gooien ze dat net over b-boord! Ze halen het op! Dat gaat vlug! Hebben ze wat gevangen? Ja, allemaal oesterschelpen! Oh, die zitten v-vast allemaal vol met parels! M-Mooie parels, fijne parels! Zie je wel, ze gaan ze vast wegbrengen naar het p-paleis! Oh Snuitje, wat een heerlijk viswatertje!"

De ogen van Snuitje zijn hael groot geworden Hij vergeet alles om zich heen. „Parels!" stamelt hij, „deze baai zit er propvol mee. De rijkste plek ter wereld! Wat een kans! Kom mee, Snuf!"

Zonder zich te bedenken rannen ze naar de kajak die de Roomijzen net verlaten hebben, springen erin en roeien de baai op Het schepnet ligt nog in de boot, alles is gereed voor een grote parelvangst Snel beweegt het kleine bootje met de twee mannen zich over het water Pipo, die een hele tijd heeft staan peinzen aan de oever, ziet dat bootje nu ook „Sapperdeflap," mompelt hij, „dat zijn Snuf en Snuitje weer! Wat gaan ze uitvoeren? Het is gevaarlijk wat ze daar doen? Moet ik ze niet waarschuwen?"

Het heeft geen zin om te gaan schreeuwen, want Snuf en Snuitje luisteren toch niet Ze zijn door het dolle heen. „We laten ons niet afschepen door die prins met een paar onnozele paraltjes," roept Snuitje „We zullen ons zelf wel rijk maken!"

„Wat je z-zegt!" juicht Snuf „Dit is een b-baai met zelfbediening! Zo, nu ga ik het schepnet uitgooien en dan zijn we met één smak rijke lieden, haha, wat een d-dag!"

Snuf grijpt het schepnet om het overboord te gooien Op de kade kijkt Pipo op zijn klokje . nog een paar seconden — Een troepje inwoners begint op de kade te wijzen en te schreeuwen naar de waaghalzen in het bootje, maar ze horen het niet . — Het is trouwens al te laat ook Snuf heeft het net in het water gegooid en staat op het punt om het op te halen als het gebeurt Het water onder 't kleine bootje begint opeens te bruisen en te kolken . kleine stoomwolkjes schieten omhoog Snuitje geeft een gil. „Die spring-fontein!" jammert hij „We waren hem helemeal vergeten! We zijn er net vlak boven! Roelen, Snuf!" Het volgende ogenblik wordt het bootje met Snuf en Snuitje omhooggetild door de zuil van kokend, bruilend water Tientallen meters gaan ze omhoog, een gratis luchtreis zonder vast doel!

Helemaal op het hoogste punt van de fontein blijft het bootje vijf minuten lang in evenwicht, het is eigenlijk wel een knappe kunst van de Grote Sisser Pipo klapt in zijn handen, maar Snuf en Snuitje zelf zijn niet geestdriftig, ze gillen huizenhoog Geen wonder Als de fontein weer daalt om weer tien minuten uit te gaan rusten, ploft hun bootje ondersteboven in de baai en de twee pareldieven zwemmen met hun kleren, die gekrompen zijn door de stoom, naar de wal! Een paar aardige Roomijzen willen de onfortuinlijke lucht-reizigers 'n handje helpen, maar Snuf en Snuitje zijn woedend Ze snauwen en duwen iedereen opzij en rennen jammerend naar hun schuilplaats terug!

„Dat was een fijne mislukte pareldievenkunst!" mompelt Pipo „Maar daarmee is dit ijsland niet geholpen! Die fontein moet dichtgestopt worden, anders smelt binnenkort heel Room-ijzië weg, dat is zeker! We zullen aan het werk gaan!"

Een uur later zit Pipo in zijn warme woonwagen en tekent ingewikkelde lijnen op een stuk papier „Pepa Pipo'" roept Patra, „Prins Broesnof wil u spreken, maar hij durft niet binnen te komen omdat hij niet tegen de hitte kan Wat ben je aan het maken, papa?"

Pipo zucht, doet zijn jas en das weer aan en gaat met de tekening naar buiten, waar Prins Broesnof staat te genieten van de kou Maar voor da rest is hij radeloos

„Broetsj!" roept hij. „Er weer nieuwe stukken ijsland afgebrokkeld! Over een jaar ik alleen nog heerser van plasje water! Ohohoh!"

„Kalmte kan je redden, hoogheid," zegt Pipo „Ik heb een plan Bekijk deze tekening maar!"

Prins Broesnof bekijkt de tekening van Pipo Hij houdt hem ondersteboven, tegen het licht en tenslotte ksuwt hij op een hoekje van het pepier „Hele leerzeam!" zegt hij, „maar nutteloos en niet lekker!"

Pipo antwoordt dat hij Prins Broesnof voor een vorstelijk persoon tamelijk dom vindt „Wat je daar staat te verfrommelen is mijn ontwerp ter bestrijding van de Grote Sisser," zegt hij „Voor het eerst in mijn evontuurlijk bestaan bind ik de strijd aan met een natuurkracht! Die tekening stelt een toren voor We maken er vier bootjes onder en varen naar de plek Als de Grote Sisser even niet spult, gooien we vlug een lading stenen in het gat op de bodem ven de baai en dan is het uit met die heet-watergooier!"

Het is 'n prachtig en moedig plan! Prins Broesnof klopt Pipo op zijn schouders en laat dan op een ijsgong slaan om werklieden te verzamelen Er wordt stevig aangepakt Nog dezelfde avond is de toren klaar Vier stevige stammen van dennebomen zijn aangevoerd op grote sleden en vormen de pijlers van een stevige stellage Aan de beneden-punten worden de vier beste kejaks bevestigd die er in Room-ijzië te vinden zijn Heel

de bevolking werkt mee, want het gaat om een nationaal gevaar! De smelt-ramp moet voorkomen worden. Grote potten met room-ijs worden aangevoerd voor de harde werkers. Mamaloe kijkt rillend uit het raampje van haar woonwagen en maakt gloeiende erwtensoep voor Pipo, die telkens even komt binnenrennen om zich te warmen bij de kachel. „Het gaat fijn!" roept hij tenslotte. „Morgen is de grote dag, dan gaan we de toren te water laten en de Grote Sisser dichtstoppen! Dan vriest de baai ook dicht en dan hebben we de Roomijzen er een fijn stuk ijs-land bij!" Mammaloe zegt: „Het is wel jammer van al dat lekkers warme water dat gratis uit de grond spuit, Pipo!" Pipo lacht om die opmerking en kruipt in zijn bed.

Snuf en Snuitje hebben echter dat laatste gesprekje gehoord! Ze waren weer onder de woonwagen gekropen en nu balt Snuitje zijn vuisten terwijl ze door de duisternis wegsluipen. „Heb je dat gehoord, Snuf?" zegt hij. „Als ze die fontein dichtstoppen, vriest de baai dicht!" „Lekker net g-goed!" zegt Snuf. „Die akelige fontein heeft m-me vanmorgen ongevraagd uitgestoomd! Laat die clown! hem maar d-dichtplakken!"

„Man, wat ben jij dom!" sist Snuitje. „Als die baai dichtvriest, kunnen wij nooit meer bij al die pareis komen! We moeten dat plan van Pipo verhinderen, Snuf! Beter een heetwater-fontein dan een ijslaag van een meter dik! Die toren moet vernietigd worden, vannacht nog!"

Ze zoeken net zolang tot ze een grote zaag gevonden hebben en dan sluipen ze door het slapende ijsland naar de plek waar Pipo's uitvinding staat. Er is geen nachtwaker in de buurt, ongezien bereiken Snuf en Snuitje de toren...

VOLGENDE WEEK:
PETRA EN DE NACHTVORST ...

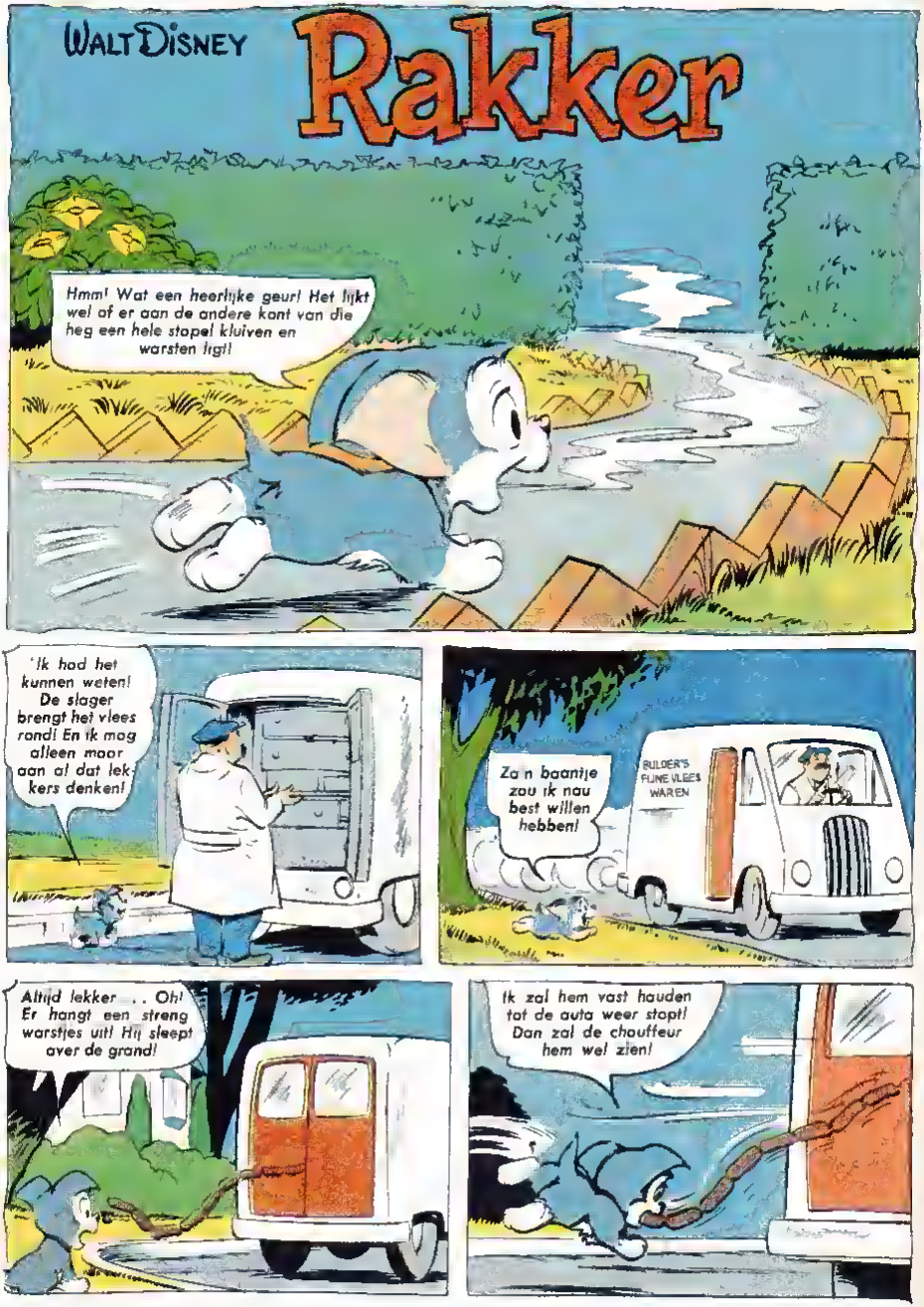
WALT DISNEY
Rakker
Hmm! Wat een heerlijke geur! Het lijkt wel of er aan de andere kant van die heg een hele stapel kluiven en warsten ligt!
'Ik had het kunnen weten! De slager brengt het vlees rond! En ik mag alleen maar aan al dat lekkers denken!
Za'n baantje zou ik nou best willen hebben!
BULDER'S FIJNE VLEES WAREN
Altijd lekker . . Oh! Er hangt een streng warstjes uit! Hij sleept over de grond!
Ik zal hem vast houden tot de auto weer stopt! Dan zal de chauffeur hem wel zien!

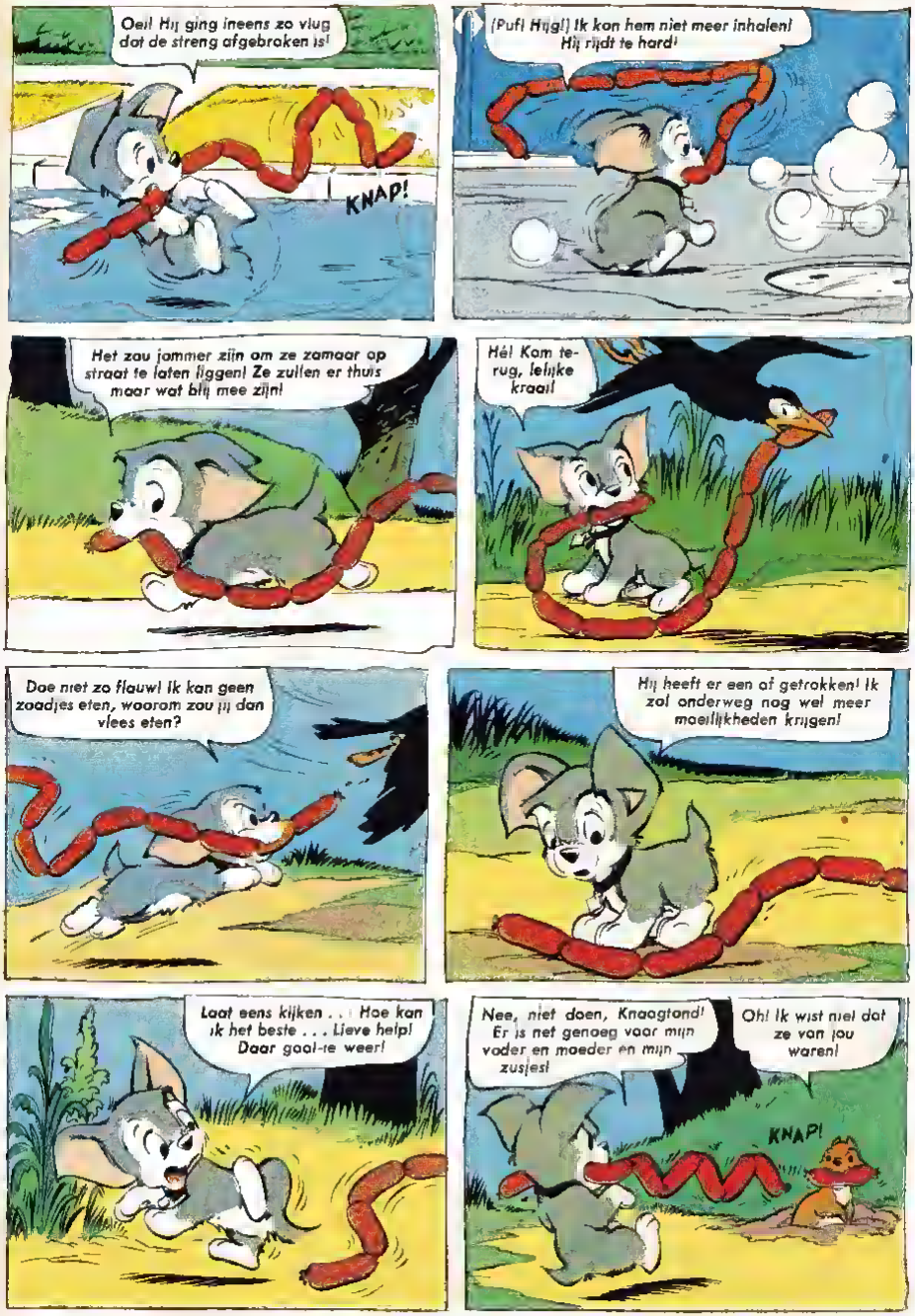
Oei! Hij ging ineens zo vlug dat de streng afgebroken is!
KNAP!
(Puf! Hijg!) Ik kon hem niet meer inhalen! Hij rijdt te hard!
Het zou jammer zijn om ze zomaar op straat te laten liggen! Ze zullen er thuis maar wat blij mee zijn!
Hé! Kom terug, lelijke kraai!
Doe niet zo flauw! Ik kan geen zaadjes eten, waarom zou jij dan vlees eten?
Hij heeft er een af getrokken! Ik zal onderweg nog wel meer moeilijkheden krijgen!
Laat eens kijken . . . Hoe kan ik het beste . . . Lieve help! Daar goal-te weer!
Nee, niet doen, Knaagtand! Er is net genoeg voor mijn vader en moeder en mijn zusjes!
Oh! Ik wist niet dat ze van jou waren!
KNAP!

Het geeft niet! Je mag er wel een hebben! Misschien als ik ze om mijn nek wind, zo . .
Nu is het net een halsband en niemand zal me nog lastig vallen!
Eh . . . dat wil zeggen . . . niemand behalve die man! Hij heeft al vaker achter me aan gezeten!
HONDEN VÄNGER
Kom hier, marmel!
Het is een geluk dat hij mijn penning niet kan zien!
(Zucht!) Daar gaat hij!
Deze oude band komt misschien van pas! Ik kan het proberen!
Het is gemakkelijk om de hele weg naar huis te rollen!
Oeps!

Z-Z-Z-Z!
BONK!
Ik hoop dat de worstjes er niet uit zijn gevallen . . .
Oh! Nu zit ik werkelijk in moeilijkheden!
GRRRR!
Ik moet snel iets doen vóór die gemene hond de worstjes ontdekt!
Door is een kansje!
Precies door dat gat in de band! Tot dusver gaat het goed!
?
BLUMP! BLUMP! BLUMP!
Wel, wel! Kijk eens aan! Door zit wat lekkers verstopt!

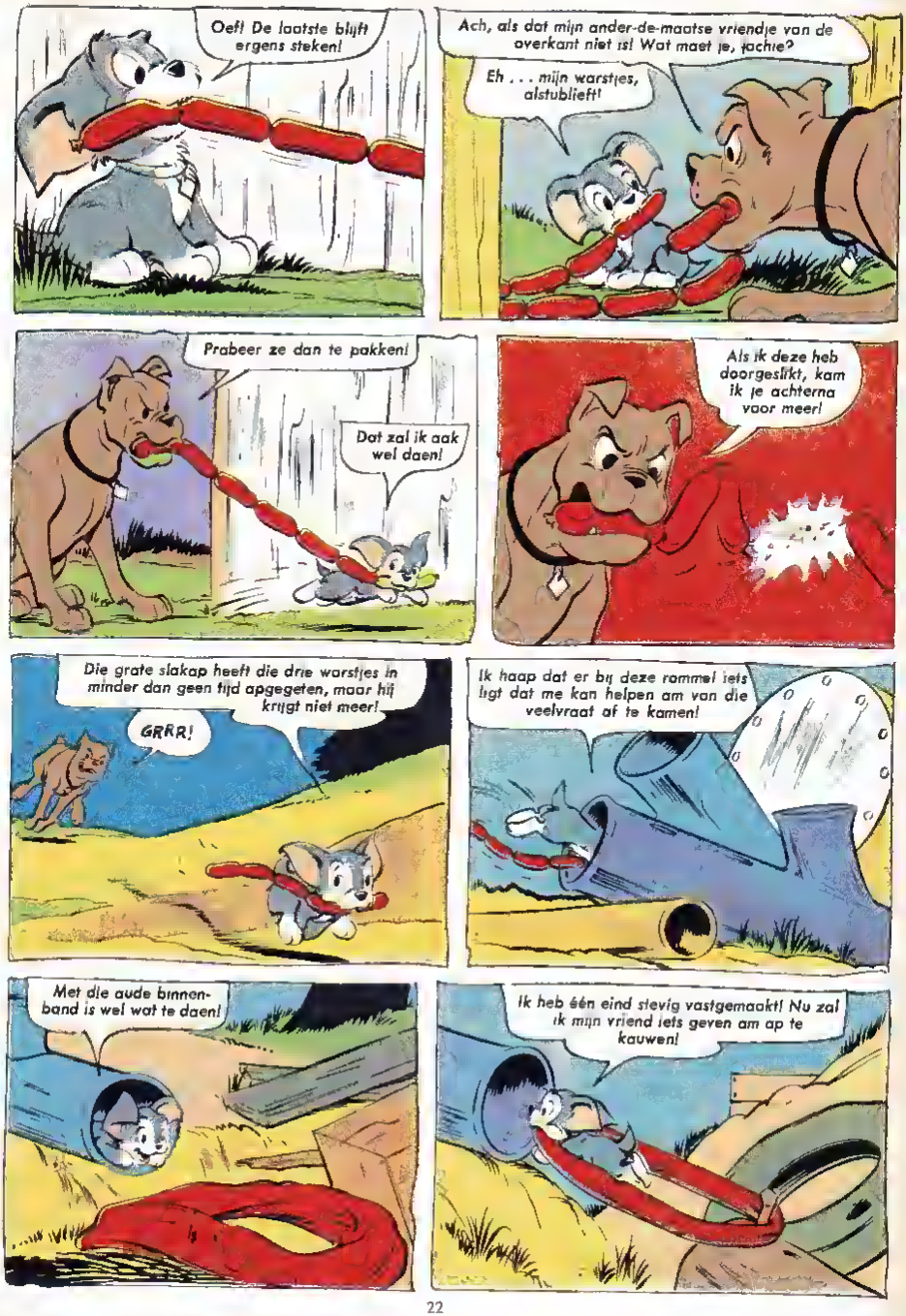
Oef! De laatste blijft ergens steken!
Ach, als dat mijn ander-de-maatse vriendje van de overkant niet is! Wat maet je, jochie?
Eh . . . mijn worstjes, alstublieft!
Prabeer ze dan te pakken!
Dat zal ik aak wel daen!
Als ik deze heb doorgeslikt, kam ik je achterna voor meer!
Die grote slakap heeft die drie worstjes in minder dan geen tijd opgegeten, maar hij krijgt niet meer!
GRRR!
Ik haap dat er bij deze rommel iets ligt dat me kan helpen am van die veelvraat af te kamen!
Met die aude binnenband is wel wat te daen!
Ik heb één eind stevig vastgemaakt! Nu zal ik mijn vriend iets geven am op te kauwen!

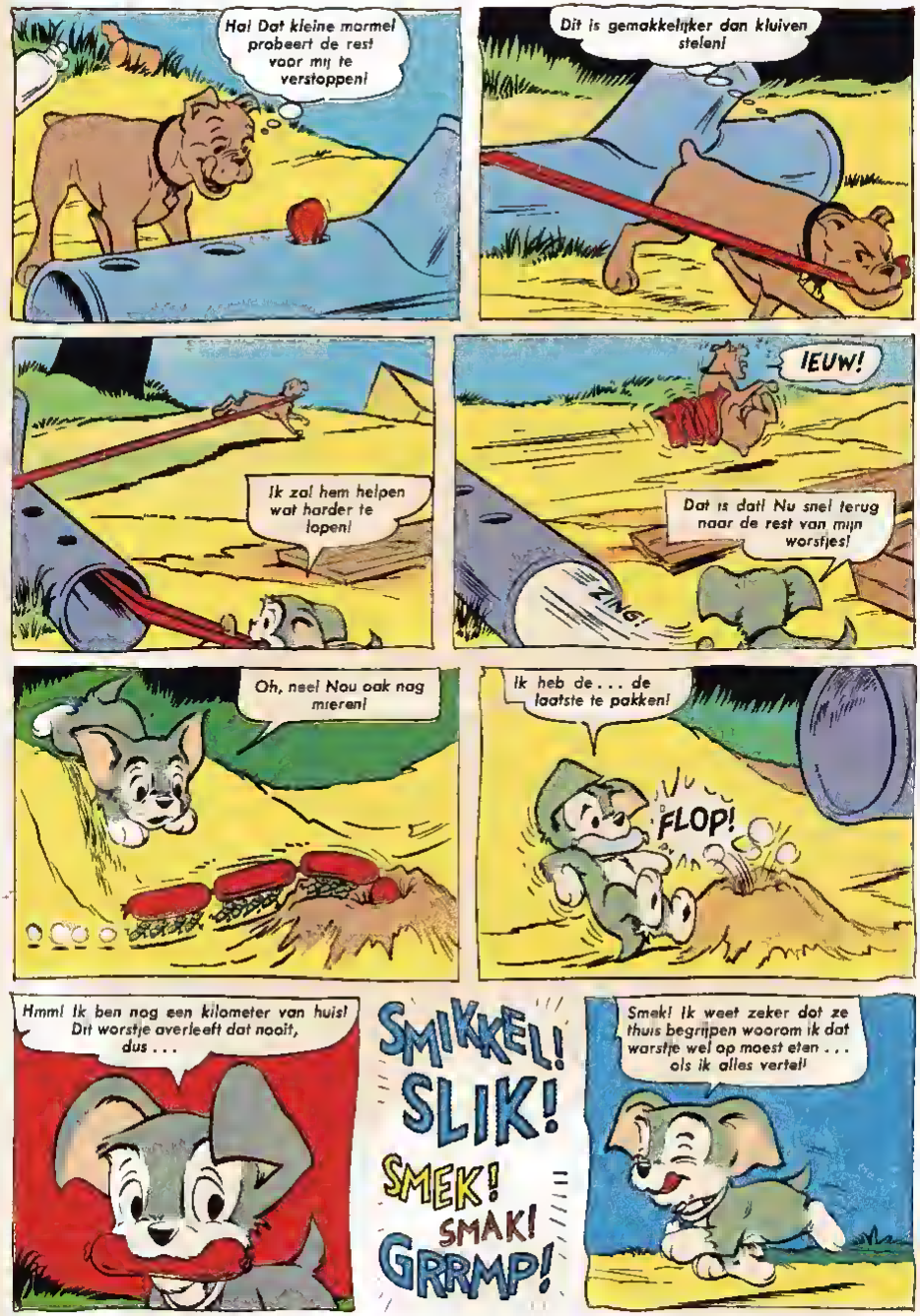
Ha! Dat kleine mormel probeert de rest voor mij te verstoppen!
Dit is gemakkelijker dan kluiven stelen!
Ik zal hem helpen wat harder te lopen!
IEUW!
Dat is dat! Nu snel terug naar de rest van mijn worstjes!
ZING!
Oh, neel Nou ook nog mieren!
Ik heb de . . . de laatste te pakken!
FLOP!
Hmm! Ik ben nog een kilometer van huis! Dit worstje overleeft dat nooit, dus . . .
SMIKKEL!
SLIK!
SMEK!
SMAK!
GRRMP!
Smek! Ik weet zeker dat ze thuis begrijpen waarom ik dat worstje wel op moest eten . . . als ik alles vertel!

de NAAMLOZE VALLEI

verteld door TIM MARAN
illustratie HANS KRESSE

Iedere jongen heeft onder zijn broers te lijden, maar wat Tom MacKee wordt aangedaan, daar zou je rode oogjes van krygen. Tom moet van zijn broer Tim op twee paarden passen, ergens in de wildernis langs het grensgebied. Een volle nacht en een volle dag zijn al voorbij. En de zon gaat alweer onder. Tom rammelt van de honger. En Tim komt maar niet opdagen. — Goeie Tom, hij weet niet dat voor hem de moeilykheden pas écht gaan beginnen als Tim er is; dat-ie dan een dubbele rol moet gaan spelen, die van

GEJAAGDE EN JAGER

„Psst!"
Alsof er een ratelslang achter hem klepperde, met zo'n vaart draaide Tom zich om.
„Schrok ja?" vroeg Tim.
„W-welnee," stotterde Tom krijtwit. „H-hoe kom je erbij?"
Tim klauterde de laatste meters tegen het hoge rotsblok op en wrong iets uit zijn knapzak. „Hier, van ma. Maar je moet eerst je handen wassen, zegt ma. Ik schiet op, we hebben weinig tijd."
Tom stortte zich op het eten. Echt ma- een koud stuk gebraad gebak-

ken schijven bataten, een half kippetje, een stuk taart Tom begon in omgekeerde volgorde te schransen, handenwassen zou-ie wel als-ie klaar was „En, hoe staan de zaken?" vroeg hij met volle mond Tim haalde de schouders op. „Precies zoals ik wel had gedacht Een boel narigheid om niks Herinner jij je nog het verhaal van de wolf dat pa ons deed toen we nog klein waren?"

Wat voor een verhaal over wat voor wolf?"

„'t Was helemaal geen wolf, maar een hond Die had op een nacht hondeverdriet, stak zijn snuit naar de maan en begon ijselijk te huilen Het was maar een doodgewone straathond, maar in het dorp dachten de mensen direct met een wolf ven doen te hebben Kinderen werden huilend wakker, vrouwen stopten d'r vingers in de oren, mannen grepen hun geweer En buurman Jan, die wilde kijken of z'n stal wel goed was afgesloten, sloop schichtig naar buiten "

„O ja," herinnerde Tom zich toen weer, „en buurman Piet, die door een ruitje loerde, zag 'm voor de wolf aan en paff!"

Tim knikte „Gelukkig bibbarde hij zo dat-ie miste Buurmen Jan galoppeerde als de wind weer naar binnen, maar dat eerste schot zette de hele boel op stelten Iedereen begon te knallen De hond schrok zich een ongeluk an ging gauw slapen. Maar niemand deed die nacht nog een oog dicht, telkens knalde er weer een schot Pa heeft ons dat verhaal verteld om ons te leren dat je je nooit, door niets en niemand laat bangmaken Bange mensen maken brokken Dat zie je nou maar weer Een paar jagers vinden een zieke Indiaan met allemaal pulstjes Ze denken meteen aan builenpest Ze vertellen het overal rond En iedereen gelooft het direct, het hele Indianengebied wordt door het leger afgesloten, de kolonisten moeten er onmiddellijk weg, alles wat geweer heeft, schiet op iedere roodhuid binnen zijn bereik, de Indianen nemen dat niet en graven de strijdbijl op oorlog!"

„Dus eh, die ziekte "

„Die ziekte is doodgewone schurft," zei Tim vol minachting Hij vertelde Tom hoe dokter Salomonson de jonge Cherokee in het geheim had onderzocht, en dat de dokter met pa naar kolonel Coffee zou gaan, zodat deze een einde kon maken aan de dolle en gevaarlijke toestand; en dat hij, Tim, naar de Cherokees moest om hen in te lichten en daarmee de oorlog tegen te houden Iedereen had het dus vreselijk druk

„En voor jou heb ik ook wat te doen!"

„Wat? Toch weer niet de hele nacht hier zitten?" vroeg Tom achterdochtig

Tim schudde het hoofd Gerustgesteld kloof Tom verder aan zijn wildbraad Neen, je zult het zelfs erg druk krijgen Je moet weten, ze hebben me ontdekt."

„Wie?"

„De Burgerwacht Ik wou zo gauw mogelijk hierheen en heb de avond niet afgewacht om de grens over te steken Nou en toen zag een patrouille van de Burgerwacht me. Ze zitten achter me aan "

Toms mond viel dom open „Zitten ze achter je aan? En jij zit hier maar rustig?"

Helemaal niet rustig maar we hebben nog wel even de tijd voordat ze hier zijn Ik heb namelijk een dwaalspoor aangelegd waar ze hun neus op verstuiken."

Tim tuurde over het landschap De zon was onder maar er draalde nog een roze gloed over de aarde Hij wees „Ze moeten van die kant komen Als het zover is, moet jij ze weglokken."

„Weglokken? Hoe? Waar naar toe?"

„Dat moet je zelf maar zien. Ik neem Bessie, jij kunt de pony van Springend Hert gebruiken."

„Ja maar, als ze me te pakken krijgen?"

„Voor mijn part ga je dan huilen Doodschieten zullen ze je heus niet Ze zullen je dan wel opsluiten en de dokter laten komen Dat moet toch gebeuren, jij bent al aangestoken met schurft!" Hij wees veelbetekenend op de Indianse buckskin-broek die Tom van Springend Hert had aangetrokken in ruil voor zijn eigen kleren Tom verschoot van kleur „O grutjes, daar had ik niet aan gedacht . "

„Jij denkt nooit ergens aan," zei Tim hartelijk „Het is trouwens nu toch al te laat " Tom keilde het afgekloven bot van zich af en keek woedend naar zijn vieze, vettige handen „Nou ja, dan heeft het ook geen nut meer dat ik ze was "

Tim hees zich overeind „Kom, dan ga ik maar Ik heb nog een hele rit voor de boeg " Hij wees „Ik ga in die richting Zorg ervoor dat de Burgerwachters me niet achterna gaan " Hij pakte zijn geweer en klom het rotsblok af Hij ontkluisterde Bessie De Indianse pony porde briesend haar neus in zijn zijde „Jij blijft hier," duwde Tim haar weg „Jij gaat met Tom mee!" Voordat hij verdween, keek hij nog even naar de hoge rots Hij zag alleen Toms boze rug

TIM wist niet half hoe gelijk hij had toen hij zei dat een boel mensen het die dag verschrikkelijk druk hadden

Dokter Salomonson was met pa McKee in zijn lichte, tweewielige

karretje naar fort Borderbrough gereden, waar kolonel Coffee, militair commandant van 't Blackhurstdistrict, zijn hoofdkwartier had. De kolonel zag eruit als een zeldzame beresoort enorm groot, lomp, met boosaardige oogjes en 'n woeste, rode vacht. Hij hoorde de verklaringen van dok Salomonson aan, gromde en kneep zijn oogjes nog kleiner. „U bent er zeker van, dok?"

„Als ik ongelijk heb, mag u dokter worden en ga ik op uw plaats zitten, kolonel."

„En u zegt dat u dat Indiaantje achter de hand hebt gehouden als bewijsmiddel?"

„De jonge Cherokee die aangetast is door de ziekte en die ik persoonlijk heb onderzocht en behandeld, is op dit ogenblik bezig de lucht in mijn hoogsteigen huis te bederven, kolonel. U kunt 'm er zelf zó bekijken!"

„Dan," zei de kolonel, en hij gaf zo'n vuistslag op tafel dat het hele garnizoen verbleekte en automatisch in de houding ging staan, „is het 'n schreeuwend schandaal wat er allemaal geheurd is! Daar moet ogenblikkelijk een einde aan gemaakt worden!"

Dok Salomonson leunde opgelucht achterover in zijn stoel. Daarentegen leunde pa McKee naar voren. „Als ik vragen mag, kolonel: kan het 'n beetje gauw? Ziet u, die zoon van me, Tim, die achter alles is gekomen en ook de jonga Cherokee heeft meegebracht, is nou weer naar de Indianen toe om de oorlog tegen te houden. En daar is ma niet al te gerust op, enne, ..."

„Hou maar op!" zei de kolonel, in al zijn omvang overeind komend. „Ik begrijp wat u bedoelt McKee, u hebt een kraan van een jong, en het leger zal 'm niet in de steek laten. Trouwens, we zijn de Cherokees, voor alle onrecht dat wij ze hebben aangedaan, toch verplicht officieel onze verontschuldigingen aan te bieden. Weinu, ik beloof je dat ik er persoonlijk of af ga!"

„Da's fijn, kolonel," straalde pa. „Als ma dat hoort, is ze gerust."

Diezelfde dag nog galoppeerden militaire koeriers naar alle windrichtingen. Aan alle forten langs de grens, alle dorpen en stadjes werd de opdracht van kolonel Coffee doorgegeven, dat de staat van alarm was opgeheven. En ook de onthutsende mededeling dat alle verhalen over de builenpest kletskoek waren.

Je zou zo zeggen dat dit bericht allerwege vreugdejubel zou ontketenen. Natuurlijk, dat was bij een boel kolonisten ook het geval. Vooral onder hen die door de vergissing hun hoeve op Indiaans gebied, hun noeste arbeid van vele jaren, op stel en sprong hadden moeten verlaten. Ze gingen meteen aan het redderen en pakken om zo gauw mogelijk de terugtocht te kunnen aanvaarden. Arme mensen ... zij wisten niet dat vanwege de oorlog, die buiten hun schuld was ontstaan, hun hoeve door de roodhuiden in de as was gelegd, compleet met hun oogst en winter-

voorraden. De meesten zouden het nog bitter moeilijk krijgen in de komende winter. Maar voorlopig wist men daar nog niets van, met stralende vreugdegezichten schreeuwden ze: „Naar huis, we kunnen weer naar huis!" Er waren echter ook lieden (en dat waren zij die het hardst geschreeuwd hadden over de wolf die geen wolf was) die nijdig snauwden: „Wat weet kolonel Coffee er nou van? Wij denken er niet aan ons te laten besmetten!" Het werd weer een reuze janboel.

Dan waren er ook lui die van niets wisten. Onder anderen de patrouille Burgerwachters uit Georgetown, die achter Tim McKee aanzaten. Deze patrouille stond onder commando van Manke Adamson, de molenaar, en telde onder meer opa Wilson onder zijn dapperen. Opa had eigenlijk geen soldatendienst mogen doen vanwege zijn hoge leeftijd, zijn jicht, zijn doofheid en zijn bamoelzucht, maar daar de Burgerwacht het principe huldigde van „Hoe meer zielen hoe meer ge-

schiet", mocht opa meedoen. Het nut ervan bleek nu zonneklaar, omdat opa zo doof was als een kwartel, maar nog altijd da ogen bezat van een jachtvalk en daarbij een uitgekookte spoorzoeker was, liet hij zich door het gezwets van de anderen niet van de wijs brengen, doch volgde snuffelend, diep uit zijn zadel hangend, het spoor van de vluchteling. „Hup opa!" porden de anderen hem aan. „Laat zien wat je kunt!" Ze waren er erg op gebrand de vluchteling te pakken, niet alleen omdat ze hun gezinnen wilden beschermen tegen de gevreesde ziekte, maar ook om eens bij wijze van heldendaad met een gevangene terug te komen.

Tom McKee zag ze komen, net toen de duisternis zou invallen. Zijn hart bonsde. Hat waren eigen mensen, maar nu bezag hij ze als vijand. Ze zaten achter achter Tim aan. Tom pakte zijn geweer en wipte als een eekhoorn de hoge rots af. Bij de beek stond de pony van Springend Hert. Het dier stond op het punt van indutten en dan zijn alle pony's op hun kribbigst. Tom McKee, de eeuwige pechvogel, moest nu ook altijd pony's op zulke ongelegen ogenblikken aantreffen, deze pony althans miste hem nog nèt met een suizende hoefschop, maar ging vervolgens heel rààk op Toms tenen staan, ten gevolge waarvan deze nog een week hinkte. Tom piepte van pijn, terwijl hij een vertwijfelde greep deed naar de manen van het weerbarstige dier. Hij greep raak — één slinger, en hij belandde op de ongezadelde rug van de pony, die hij meteen zijn

knieën en hielen in het lijf dreef om hem te laten voelen wie er de baas was. Met een boze hinnik kogelde de pony weg.

„Daar gaat-ie!" schreeuwde Manke Adamson, toen hij in de verte een ruiter zag weggalopperen. „Laat 'm niet ontsnappen, mannen!"

Tom was niet gek: hij trok zijn achtervolgers achter zich aan naar het bos. In een bos, vooral bij duisternis, kun je een boel doen. Voorlopig beheerste hij de jacht nog en was hij, de gejaagde, zelf jager. Nu was het in het bos natuurlijk onmogelijk om hard te rijden, paden waren er niet. Bovendien was het er stikdonker. Vanwege de droogte, die nu al zo lang aanhield, was het kreupelhout kurkdroog en het veroorzaakte een leven als een oordeel als je maar een voet verzette. Tom beredeneerde dat al dat kahaal hem wel es zou kunnen verraden. „Oho," dacht hij en hij verstopte zijn paard, sloop weg en hield zich toen muisstil om naar het naderen van de anderen te luisteren. Maar die anderen waren evenmin gek en deden precies hetzelfde: zich koest houden en luisteren of ze de vluchteling ook konden horen. Het werd een heel vermoelend verstoppertjeen luisterspel. En omdat de kleine bosdieren niets van dat spel afwisten en hun eigen gangetje gingen met ritselen, werd de toestand erg ingewikkeld. Op een gegeven ogenblik voelde Tom dat hij zomaar door een Burgerwacht werd geelleboogd en die fluisterde: „Snap jij nou waar-le kan zitten?" Tom schrok zich natuurlijk een hoedje, maar had nog genoeg tegenwoordigheid van geest om terug te fluisteren: „N-neen, Maar weet je wat: ik ga dié kant op!"

„Welke kant?" fluisterde de Burgerwachter. „Ik zie geen hand voor ogen."

„Ik ook niet," fluisterde Tom zwetend, „maar ik ga toch."

„Goed," zei de ander, „dan ga ik de andere kant op!" En toen draaiden ze zich allebei om en liepen met een vaart tegen elkaar op.

Zo ging het een hele tijd door. De lol was er bij Tom al lang af. Hij hinkte, zweette en was doodop van het almaar op zijn hoede zijn. Hij dacht met niet erg broederlijke gevoelens aan Tim, die hem met dit ellendige kluisje had opgescheept.

Toen hoorde hij iemand fluiten. Het was Manke Adamson. Hij riep in de duisternis: „Mannen, dat gaat zo niet. Allemaal het bos uit, we zoeken morgen verder!"

Maar op dat moment schreeuwde iemand opgewonden: „Hola, hier vind ik een paard! Een paard zonderz adel en ... au, hij schopt!"

„O grutjes," dacht Tom, „ze hebben de pony gevonden!" Hij luisterde naar het kabaal in het pikdonkere bos en dacht grimmig: „Nou ja, wat er ook gebeurt, Tim is nu al een beel eind weg!"

Ja, dat is zo. Tim is al een heel eind uit de buurt. Maar wat staat hem nog te wachten?

ditjes en datjes van Donald Duck

Jimmy ging de lucht in

Dit is een verhaal uit Amerika. Daar haalde de zestienjarige Jimmy, liefhebber van vliegtuigen, onlangs een sportvliegtuig uit de hangar, startte de motoren en hoewel hij nooit les in vliegen had gehad, ging hij met het toestel het luchtruim in. Hij vloog uren en mensen die het weten kunnen, zeggen dat

hij driemaal bijna neerstortte. Nadat hij een aantal bomen van hun top had beroofd, maakte Jimmy een landing waarbij hij zelf niet, maar het vliegtuig wel deerlijk beschadigd werd. En nu moet Jimmy's vader de schade betalen. Ja, vliegen is soms duurder dan je denkt.

Aan de speen

In een stadje in de provincie Kaapstad (Zuid-Afrika) wil opeens iedereen op een fopspeen zuigen. Waarom? Niemand weet het. Maar zo gaat dat wel eens meer met, wat men noemt, een rage. De zuigers zeggen dat je door zo'n speen de hele dag een frisse mond houdt. Tieners en volwassenen lopen door de straten met hun fopspeen in de mond en de moeders die voor hun baby'tjes een speen willen kopen, halen een flop bij de winkeliers, want in het hele stadje is geen speen meer te krijgen!

Badkuip varen

Weer heeft zich een nieuwe wereldrecordhouder aangemeld. Dit maal is het mijnheer Jirma Virtane uit het Finse plaatsje Kangasalm. Tijdens de middernachtsfeesten die daar gehouden werden, stapte mijnheer Jirma in een badkuip, waaraan hij een buitenboordmotor had bevestigd. Hij legde met dit zonderlinge vaartuig vijftig kilometer af en bracht daardoor het wereldrecord kuipvaren (dat met 35 km op naam van een Engelsman stond) op zijn naam . . .

Het grote ?

Niet alleen mensen, maar ook meeuwen tref je in grote aantallen 's zomers op het strand aan. De vogel die je op deze postzegel ziet (uit de Nederlandse serie zomerzegels van 1961 met weide- en strandvogels erop) is de zilvermeeuw. Hij is beduidend groter dan de gewone zee- of stormmeeuw en voelt zich het beste thuis op de grens tussen land en zee. Hij leeft van alles wat er in zee en op het strand te vinden is: visjes, krabbetjes, zeesterren, afval, enz. Je ziet hem dikwijls op meesterlijke

wijze door de lucht zeilen, waarbij hij dan zijn doordringende roep „klie-auw, klie-auw" laat horen. Je herkent hem gemakkelijk aan zijn forse snavel, zijn witte lichaam en de lichtgrijze vleugels met de zwarte toppen. In de maanden mei en juni broedt hij in de duinen op een beschutte plek tussen het helm. Als je aan het strand komt, zie je hem vast en zeker, want er leven duizenden en duizenden zilvermeeuwen (meestal in grote groepen bij elkaar) langs onze kust.

Voor kleine koks en keukenprinsessen

FLENSJESTAART

Je hebt hiervoor nodig tien à twaalf flensjes, een beetje

appelmoes (in pot of blik te koop), een paar lepels rode jam, een beetje poedersuiker. Je vraagt of moeder de flensjes voor je bakt. Bij de kruidenier kun je tegenwoordig pakjes pannekoekmeel kopen waaraan voor het beslag alleen wat water behoeft te worden toegevoegd, zodat moeder hiermee gauw klaar is. Je laat de flensjes koud worden. Leg er dan één op een bord, strijk hierover een dessertlepel appelmoes, hierop leg je weer een flensje en daarop komt een theelepeltje rode jam. Je gaat zo verder: flensje, appelmoes, flensje, jam, net zo lang tot de flensjes op zijn. Over het geheel strooi je een laagje poedersuiker (dit kun je zelf maken door gewone suiker in de elektrische koffiemolen fijn te malen). Met een scherp mes snijd je de taart ten slotte keurig in puntjes. Je hebt dan voor het hele gezin een heerlijk toetje.

Verborgen dieren

In elk van deze drie zinnen staat een dier verborgen. Kun je ze opsporen?

1. Ik heb net gisteren reeds gezegd,
2. er is heus haast bij,
3. de koelkast moet direct nagekeken worden.

Opl.: Verborgen dieren: ree, haas, koe.

TOM POES en de H-H-HANDSCHOENEN

BOMMEL EN ZIJN KORNUITEN HEBBEN DE INBRAAK BIJ ME GEPLEEGD. DAT IS DUIDELIJK
DAARNA KREGEN ZE RUZIE OM DE BUIT, ZOALS DAT BIJ DIT SOORT LIEDEN GAAT.
DAT NEEM IK NIET! DAT NEEMT U TERUG!
KALM, HEER OLLIE! DOE DIE HANDSCHOENEN UIT, VOORDAT ER ONGELUKKEN GEBEUREN!
MAAR DE VECHTLUSTIGE HANDSCHOENEN ZIJN AL NIET MEER TE HOUDEN.
HUP HANDSCHOENEN! HUP HANDSCHOENEN!
PARBL-B-BL-B-BLEU!
HELP!
HELA!
SMEER 'M HIEP! DIT IS DE KANS!
HELP!
O,O!
NEE! NEE!
HO!
STOP!
DIT MEEN IK NIET!
MPF!
DIT MEENDE IK ECHT NIET!
KOM MEE, HEER OLLIE!

HET WAS ECHT MIJN BEDOELING NIET OM DE COMMISSARIS TE MISHANDELEN; DAT DEDEN DE HANDSCHOENEN, ALS JE BEGRIJPT WAT IK BEDOEL!
IK BEGRIJP HET. MAAR DE COMMISSARIS ZAL HET NIET BEGRIJPEN.
DOE NU VLUG DIE HANDSCHOENEN UIT, VOORDAT.....
JAJA!
MAAR ZE KLEMMEN. ZE...
HALT!
O!
DAAR HEB JE HEM ALWEER.
WEG!
HIJ MOET UIT MIJN VINGERS BLIJVEN.
JA! VLUG MAAR!
STOP! MIJN MOTOR!
VROEM
HET SPIJT ME, COMMISSARIS. MAAR WE MOETEN VLUCHTEN VOOR UW EIGEN BESTWIL!
BESTWIL?!

DONALD DUCK - Een vrolijk weekblad. Uitgave: De Geïllustreerde Pers N.V. **Nederland:** Stadhouderskade 85, Amsterdam-Z. Postbus 497. Telefoon 020-731361. Giro 119.131 (alleen voor postabonnementen à f 3.25 per 13 nummers). Prijs 35 ct., per week 25 ct. **België:** De Geïllustreerde Pers voor België N.V., Generaal Caplaumontstraat 24, Berchem-Antwerpen. Telefoon 396164. P.C.R. 86491. - Prijs 6 frank.
Attentie! Het is verboden dit blad op te nemen in een leesportefeuille of daaraan af te staan. © 1964 Walt Disney Productions.

SWIEBERTJE

BORDUURKAARTEN

Speciaal voor jullie

Nu kun je bij Neveda de mooiste borduurkaarten krijgen als je de wikkels van Neveda wol spaart. Borduurkaarten van Swiebertje, Saartje, Bromsnor en de Burgemeester met leuke avonturen. Je kunt ze ook inkleuren en als ze klaar zijn moet je eens kijken hoe leuk ze je kamertje versieren.

Er zijn drie series ieder van vier kaarten
Serie A: Swiebertje op de foto.
Serie B: Swiebertje op de koffie.
Serie C: Swiebertje op vakantie.

Wat je moet doen

Pas is er een Neveda spaarkaart bij je in de bus gekomen. Vraag nu Neveda wikkels - de wikkels van die mooie wol voor die fijne truien - aan je moeder, aan je oma, aan je tante want er is altijd wel iemand die met Neveda breit. Knip uit deze wikkels de ronde merkjes met de ramekoppen en plak die op de spaarkaart. Als de Spaarkaart vol is - je hebt maar 4 grote of 16 kleine merkjes nodig - stuur je hem op aan Neveda. Gebruik daarvoor een gesloten enveloppe met een postzegel van 15 cent. Het adres is: Neveda, Postbus 300 Leiden. Als je de eerste serie een keer hebt dan wil je vast ook de andere series hebben. Zo mooi, zo leuk zijn de avonturen van Swiebertje, die op de borduurkaarten zijn afgebeeld. Begin maar gauw te sparen, des te eerder heb je de eerste serie in huis en kun je borduren of klauren voor je eigen kamer.

Neveda® wol

de wol waar
iedere Mammie
het liefste mee breit